

ପ୍ରଜାପାଲନ

సంపాదకీయం

ಮಂಗಳವಾರಂ 07, ಸೆಪ್ಟೆಂಬರು 2021

ప్రవంచాన్ని వార్షీ బలవైన
ఆయుధం విద్య మాత్రమే అని
నెల్సన్ మండేలా చెప్పిన మాటలు
అక్షర సత్యం. ఈ సిద్ధాంతాన్ని
బలంగా విశ్వసిస్తూ ఆంధ్రప్రదేశ్
రాష్ట్ర ప్రభుత్వం చేస్తున్న విద్య రంగ
సంస్కరణలు దేశానికి ఆదర్శంగా
నిలుస్తున్నాయి. దీనిలో భాగంగా
ఇటీవల ప్రభుత్వం విడుదల చేసిన
ప్రైవేటు సూక్ష్మ, కాలేజీల ఫీజుల
ఖరారు, ప్రైవేటు
విశ్వవిద్యాలయాలలో 35 శాతం
సీట్లు పేదలకు కేటాయించు
చేయాలనే నిర్ణయాలు ఎంతో
దార్శనికతతో తీసుకున్నవిగా
స్పష్టమవుతున్నాయి. ఏపీ ప్రభుత్వం
నాడు-నేడు పథకంలో భాగంగా,
పార శాల విద్యార్థులకు ఉ

పయుక్తంగా అందిస్తున్న జగన్న
కిట్లు మధ్యతరగతి, పేద విద్యార్థులకు
వరంగా వారాయి. ప్రభుత్వ
పారశాలల స్వరూపాన్ని మార్పుచేసే
విధంగా 44,512 పారశాలలను
అభివృద్ధి చేయాలని నిర్ణయించడం,
తొలి దశలో రూ. 3,625 వేల కోట్లతో
15,715 పారశాలలను అదదంలా,
సుందరంగా తీర్చిదిద్ది విద్యార్థులకు
అందించిన విధానం సభూతో న
భవిష్యతి అన్న చందంగా సాగింది.
ప్రధానంగా గతంలో గ్రామాలలో
నిర్క్షాయానికి నిలువుటద్దంగా నిలచిన
పారశాలలకు నాడు-నేడు పథకంలో
పుష్టులంగా నిధులు సమకూర్చి
అభివృద్ధి చేసిన విధానం పల్లె ప్రజల
మనసులను చూరగొంది. పనుల్లో
పారదర్శకతను పాటిస్తా తమ

పారశాలను తామే అభివ్యది చేసుకునే స్వేచ్ఛను ప్రభుత్వం కల్పించింది. పారశాల చిన్నారులను ఆకర్షించే విధంగా రంగురంగుల వర్ష చిత్రాలు, తరగతి గదుల్లో విద్యుత్ దీపాలు, విద్యార్థులు కూర్చునే బెంచీలు వంటి సకల వసతులను కల్పించడంతో పాటు, బాలికలకు అత్యంత ఉ పయుక్తంగా నిలిచే శోచాలయాలను నిర్మించి అందించింది. బాలికల ఆత్మగౌరవాన్ని పరిరక్షిస్తూ, హాజరు శాతం పెంపుదల చేయడానికి ఇది ఒక కారణంగా నిలుస్తుంది. గత పాలకులు పారశాల విద్య విషయంలో కాగితాల్లో లెక్కలకే వరిమితం విద్యార్థులను సమాయత్తం చేయడానికి కంకణం కట్టుకున్నారనే విషయం నుప్పు మపుతోంది. ‘ప్రవంచంలో నిజవైన శాంతిని కోరుకుంటున్నట్లు డుఁతే మనం చిన్నారులను విద్యావంతులుగా తయారు చేయాలన్న మహాత్మాగాంధీ వ్యాఖ్యలను నిజం చేస్తూ పారశాల విద్యను అందరికి చేరువ చేసే ప్రయత్నం ఏపీలో జరుగుతోంది. దీనిలో భాగంగా తల్లిదండ్రులకు భారం కాకుండా ప్రైస్టేటు పారశాలలు, కళాశాలల్లో ఫీజులు ఖరారు చేయడం దేశంలోనే ఒక నూతన ఒరవడికి నాందిగా చెప్పవచ్చు. పంచాయతీ,

వేల నుంచి రూ. 24 వేల మధ్యలో ఉండాలని నిర్ణయించారు. విద్యను పూర్తిగా ప్రైవేటీకరించిన ప్రస్తుతత రోజుల్లో ప్రభుత్వం జవాబుదారీగా వ్యవహరిస్తూ అందరికీ విద్యను చేరువ చేసే దిశగా తీసుకున్న ఈ సాహసాపేత నిర్ణయాన్ని మనందరం స్థాగతించాల్సిన తరుణమిది. పేద విద్యార్థులకు అవకాశాల కల్పనే లక్ష్మింగా ప్రైవేటు విశ్వవిద్యాలయాల్లో 35 శాతం సీటులను కన్నీనర్ కోటుల్లో భర్త చేయాలని ప్రభుత్వం నిర్ణయించింది. ప్రతిభ కలిగిన విద్యార్థులు పేదరికం కారణంగా విద్యకు దూరం కారాదనే దివంగత

విద్య దీవనతో పూర్తి ఫి జు
రియంబ్స్ మెంట్, జగన్న వనతి
దీవనతో వనతి భోజన ఖర్చులను
ప్రభుత్వమే భరిస్తా విద్యార్థికి
స్వేచ్ఛాపూరిత వాతావరణంలో
విద్యను పొందే వ్యవస్థను
కల్పించాలని సంకల్పించారు. ఈ
విధానంలో రిజర్వేషన్ అమలు
చేయడంతో ఎస్టీ, ఎస్టీ, బీసీ,
మై నారిటీ, బాలికలకు
పూర్తిస్థాయిలో రిజర్వేషన్ అమలు
జరిగి అట్టడుగు వర్గాలకు సంపూర్ణ
న్యాయం చేకూరుతుంది.
భవిష్యత్తులో జరిగే సంస్కరణలకు
కేవలం ఇవి తొలి అడుగుగా

భావించాలి. ఎంతో ఆర్థిక భారాన్ని భరిస్తూ రాష్ట్రంలో పేద, అట్టడుగు వర్రాల చిన్నారులకు విద్యను చేరువ చేయాలనే సమున్నత సంకల్పం ఎంతో అభినందనీయం. ఈ పద్ధకాలను మరో దశాబ్ది కాలం అనులు జిరిపితే ప్రతీ కుటుంబం విద్యావంతులతో నునంపన్నం అవుతుంది. తద్వారా వారి ఆర్థిక పరిస్థితులు మెరుగుపడి, మరొకరికి చేయాతనందించే స్థాయికి చేరుకుంటారు.

అట్టడుగు వర్ధాలకు అక్షర కాంతులు

ఆయ్యారు. ప్రస్తుత నీఎం వైఎస్ జగన్మహావ్యాసంలో పారశాల స్థాయి నుంచి విశ్వవిద్యాలయ స్థాయివరకు విద్యారంగాన్ని పూర్తిస్థాయిలో నూతన పంథాలో నడిపించడానికి, ప్రపంచ అవసరాలకు అనుగుణంగా మన రాష్ట్ర మున్సిపాలిటీ, కార్బోరేషన్ స్థాయిలో పారశాలల ఫీజులు రూ. 10 వేల నుంచి 18 వేల వరకు, జూనియర్ కాలేజీలకు రూ. 12 వేల నుంచి 20 వేల వరకు ఉండాలని, అదే విధంగా హస్టల్ రుసుములు సైతం రూ. 18

సీఎం వైఎస్సార్ ఆశయాన్ని మరింత
ముందుకు తీసుకువెళ్లే దిశగా ఈ
నిర్ణయం నిలుస్తోంది. ప్రతిష్టాత్మకమైన
ప్రెక్షవేటు వర్ధించి లో ప్రవేశం
పొందడం వలన పేద విద్యార్థులకు
ఎంతో మేలు జరుగుతుంది. జగన్సు

ప్రయవేటీకరణ ఉన్నాదం

కేంద్రంలోని బిజెపి ప్రభుత్వం ప్రయవేటీకరణ తాండవం చేస్తోంది. జాతి సంవదనంతా కార్బారేట్ కంపెనీలకు కట్టబెడితే కానీ కునుకు పట్టడనుట్టు నయా ఉదారవాద ఉన్నాదాన్ని ప్రదర్శిస్తోంది. కేంద్ర ప్రభుత్వం పరిధిలోని ప్రభుత్వ రంగ సంస్థలను తెగనమ్మదానికి ఒక ప్రత్యేక కార్యచరణను ఇటీవలే నిస్సిగ్గుగా ప్రకటించిన కేంద్రం.. ఇప్పుడు గ్రామాలపైనా ప్రయవేటు కత్తి వేలాడదీసింది.

గ్రామ పంచాయతీలు స్వావలంబన సాధించాలంటే తమ పరిధిలో ఉన్న ఆస్తులను అమ్మేసుకోవాలని, రాష్ట్ర ప్రభుత్వాలు ఇందుకోసం ప్రణాళికలు రూపొందించాలని ఒత్తిర్చుకు తెరపేంది. గ్రామసభలు తప్పనిసరిగా నిర్వహించడం, ఆ సభల్లో 12 కీలకంఠాలు చర్చించాలని సూచించింది. కేంద్రం నుంచి ఆదేశాలు అందిన తర్వాత నిర్వహించే మొట్టమొదటటి గ్రామసభలోనే మానిషుడైన ప్రక్రియ గురించి చర్చ చేయాలని నిర్దేశించడంలోనే కేంద్రం ఉబిలాటమేంట్ బోదపడుతుంది. ఆస్తిపన్స్సు వృత్తిపన్స్సు ఉమ్మడి ఆస్తులను లీజుకిప్పుడం, సర్వీసు చార్జీలు విధించడం తదితర నగదీకరణ చర్యలపై నిర్ణయాలు చేయాలని కూడా పేర్కూడి.

కేంద్రం లెక్కలో 'ఒక మనిషి తన కాళ్లపై తాను నిలబడాలంట తనను తాను వేరేవాళ్లకు అమ్మేసుకోవాలన్నమాట'. అది బానిసి బతుకొతుందే తప్ప సొంతకాళ్లపై నిలబడటం కాబోదు కదా. పంచాయతీలకు ఉన్న ఊరుమ్మడి ఆస్తులను అమ్మేస్తే..వాటిని కొనుగోలు చేసిన ప్రయివేటు కంపెనీల సేవలో పునీతమవ్వడమే పంచాయతీల పనిగా మారే ప్రమాదముంది. ఈ పాటి ఇంగితం కేంద్రానికి లేకపోవడం సిగ్గుచేటు. ఊరుమ్మడి ఆస్తులుంటేనే వాటి నిర్వహణ కోసం పంచాయతీల అవసరం ఉంటుంది. ఇక ఆ ఆస్తులనే అమ్మేస్తే పంచాయతీల మనుగడేముంటుంది. ఇక స్వావలంబన ఎక్కడిది? ఔచ్చాల్చు, అటుపేర్కొ ప్రాంతాల్లో ఖనిజాలు, ఇతర వనరులను కొల్లగాట్టేందుకు ఇప్పటికే జిమ్మిక్కులకు పాల్పడుతున్న ప్రయివేటు కంపెనీలకు గ్రామాల్లోనూ కొనుగోళకు వీలు కల్పిస్తే దృతరాష్ట్ర కౌగిలిలో బందీకావడమే అవుతుంది. మహాత్మ గాంధీ 'గ్రామ స్వరాజ్యం' కలలను కంటే మోడి గ్రామాలను బానిసత్యంలోకి నెడుతున్నారు.

ఇంతకాలమూ నయా ఉదారవాద విధానాలకు వత్తాను పలికిన ఆర్థిక వేత్తలు సైతం జాతీయ మానిట్రైజెషన్ ప్లేవ్స్‌లైన్ (ఎన్‌ఎంపి) పట్టు అభ్యంతరాలను, వ్యతిరేకతను వ్యక్తం చేస్తున్నారంటే బిజెపి ప్రభుత్వం ఎంతటి వినాశనానికి తెరదీసిందో అర్థం చేసుకోవచ్చు. బంగారు గుడ్సు పెట్టే బాతును అత్యాశకు పోయి బలి తీసుకున్న కసొయి తరహాలో జాతిస్థానం నందను ఇలా గంపగుత్తగా కార్బూరైట్ కంపెనీలకు బలిపెడితే భవిష్యత్తు తరాలకు మిగిలేదేమిటన్న ఆర్థిక వేత్తల ప్రశ్న సహేతుకమైనదే. అయితే కేంద్రం నుంచి ఈ ప్రశ్నకు సమాధానాన్ని ఆశించలేం. ఎందుకంటే మోడిస్ సర్కార్ దృష్టిలో ప్రభుత్వ ఆస్తులను నిర్వహించాల్సింది వ్యాపారవేత్తలు కాని ప్రభుత్వం కాదుకదా!

పంచాయతీలంబే కేవలం లాభాలు దండుకునేడుకు ఏర్పాటు చేసిన సంస్థలు కాదని, ప్రజలకు నేవలందించేందుకు ఏర్పాటు చేసిన సంస్థలన్ను సంగతి మోడీ ప్రభుత్వం మరిచిపోయింది. ఈ నేపథ్యంలో కేంద్రం చెంపచెల్లుమనేలూ తమిళనాడు ముఖ్యమంత్రి ఎంకె స్టాలిన్ జాతీయ మానిట్రోజెఫ్స్ పైవ్హలైన్ (ఎన్ఎపి) పట్ల తీవ్ర వ్యతిరేకత తెలిపారు. ఇది ఆహ్వానించదగ్గ పరిణామం.

కేంద్ర వినాశకర ఎత్తుగడలను తుత్తునీయులు చేయాలంబే మిగిలిన రాష్ట్రాలు కూడా ఎన్వింపిని వ్యతిరేకించాలి. పంచాయతీల స్యావలంబన పేరుతో మోడీ సర్కార్ ప్రతిపాదించిన గ్రామాల మానిట్రోజెఫ్స్ విధానాన్ని తిరస్కరించాలి. గ్రామ పంచాయతీలకు నిధులు కేటాయించే రాజ్యాంగ బద్ద బాధ్యత నుండి తప్పుకునే కుతంత్రం కూడా కేంద్ర ప్రతిపాదనలో దాగుందన్న సంగతి గుర్తుంచుకోవాలి. గ్రామ సచివాలయాలు ద్వారా గ్రామ స్వరాజ్యాన్ని సాకారం చేసేందుకు కృషి చేస్తున్నామంటున్న రాష్ట్ర ప్రభుత్వం కేంద్రం తీరును నిరిసించాలి. పంచాయతీరాజ్ శాఖలకు కేంద్రం పంచిన ప్రతిపాదనలను తిరస్కరించి గ్రామాల్లోనీ ఉమ్మడి సంవదను పరిక్రించుకోవాలి. కేంద్ర వినాశకర విధానాలకు వ్యతిరేకంగా విశాల పోరాటాల్లో ప్రజలంతా భాగస్సేమలు కావాలి.

భారత మేలొనాల్నిన సమయం ఇదే!

వైనా, పాకిస్తాన్ మన సరిహద్దుల్లో పమాద ఫుంటికలు మోగిస్తున్న నేపథ్యంలో అణ్ణయుధాలను సైతం వెదటగా ప్రయోగించం' అనే విధానాన్ని భారత్ ఇప్పటికైనా వదిలేయాలన్న ఆలోచనలకు బలం చేకారుతోంది. లడ్జ్హ్ అనుభవాల తర్వాత భారత్ యుద్ధంలో నేరుగా వైనాను ధీకొచ్చే పరిస్థితి లేదు. ఈ నేపథ్యంలో భారత్ అణ్ణ విధానం ఎలా ఉండాలి? నంప్రదాయ వీతుల్లోనూ పీవెల్వి ఎత్తులకు పై ఎత్తులు వేయడం ఎలా? పీవెల్వి తరహాలో భారత్ మిలటరీలో ఉంస్ట్రషనలు చేపట్టడం ఎలా? రక్షణ పరంగా ఈ ప్రశ్నలకు సమాధానాలు వెతకడంలో ఆలస్యం జరిగేందుకు వీల్దేదు.

చైనాతో లడ్జ్హ్ లాయాలు ఇంకా ముగియలేదు. అక్కడ సుమారు వెయ్యి చదరపు కిలోమీటర్ల భారత్ భూభాగాన్ని ఆక్రమించిన పొరుగు దేశం మన మిలటరీ శక్తి సామర్థ్యాలను పరిక్షకు నిలపడమే కాకుండా... అణ్ణప్రాణిలోధకతపై భారత్ విదేశాంగ విధానంలోని డౌల్లత నానీ బట్టబయలు చేసింది. ఆ మాటకొన్నే భారత్ అణ్ణయుధాలు తనకో లెక్క కాదన్న చందంగా చైనా వ్యవహరిస్తోంది. 1998 మే 11, 13 తేదీలో భారత్ పరుపుగా ఐదు అణ్ణ ఐవ్నెవెన్ అరిఖాత్తను కే-4 జలాంతర్వాములను ఉపయోగించి చైనాకు 3,500 కిలోమీటర్ల దూరం నుంచి ధీకొట్టాలి. కానీ కే-4ల నిర్మాణం ఇంకా పూర్తి కాలేదు. ప్రతిదాడులు చేసే సన్మద్దత కరువైన నేపథ్యంలో భారత్ తన 'నో ఫస్ట్ యూజ్ పాలనీ'లో వార్గులు చేసుకోవాలని కొందరు రక్షణ రంగ విశ్లేషకులు భావిస్తున్నారని వాజీ జాతీయ భద్రతా సలహాదారు శివశంకర్ మీనన్ కొన్సెషన్ క్రితం రాసిన పుస్తకంలో పేరొ౦న్నారు. అణ్ణప్రాణికి కాకుండా యుద్ధాన్ని గలిచే ఆయుధాలుగా భారత్ వరిగణించాల్సిన నమయం ఇదేనని, తద్వారా సంప్రదాయ యుద్ధరీతుల్లో చైనా కంటే తక్కువ అన్న నూన్యతాభావాన్ని పూరించుకోవచ్చునన్నది వీరి విశ్లేషణ. అణ్ణయుధ దేశాలు యుద్ధానికి దిగే పరిస్థితి లేదని అనుకుంటే భారత్, చైనా మధ్య యుద్ధం జరగనే జరగడు. ఒకవేళ జరిగితే సరిహద్దుల వద్ద పరిమిత సాయిలోనే ఉంటుంది. కానీ ఈ అంచనాపై నదైన విశ్లేషణ జరగలేదు.

ఎవరి శక్తి ఎంత?

A composite image featuring a military tank in the foreground and a political map of the Middle East in the background. The tank, which appears to be a T-72, is positioned in the lower-left foreground. In the background, a large map of the Middle East is displayed, with various countries outlined in black. Red and blue lines represent political boundaries and coastlines. A red flag is visible at the top left of the map. The sky above the map is light blue with some white clouds.

వరిజ్ఞనాలు, వ్యూహాత్మక అణ్ణయుధాల విషయంలో అమెరికాకు సమానంగా ఎదిగింది. దీంతో అమెరికా అణ్ణయుధాలు, సంప్రదాయ క్రిపటల మేళవింపుతో శత్రువుకు చెక్క పెట్టాలన్న సెకండ్ ఆఫ్-సెట్ పాలనీని ఆచరణలో పెట్టింది. కానీ ఇదీవలి కాలంలో చైనా కూడా తనదైన రీతిలో అమెరికాతో ప్రచాను యుదం దేశాలు కొంచెం వెనక్కు తగ్గాల్సిందిగా అమెరికా మిలటరీకి విజిప్పి చేశాయి కూడా. అమెరికా పరిస్థితి ఇలా ఉంటే... అవేరికా వద్ద ఉన్న భారీ అణ్ణయుధ సంపత్తి, ముందస్తు వాడకానికి వెనుకాడని అమెరికా వైఖరిపై చైనా ఆందోళన చెందుతోంది. ఈ కారణంగానే అణ్ణయుధాల తగింపువకు

చైనాతో అటు సంప్రదాయ రీతిల్లో,
ఇటు అణ్ణాయుధాలతో సరితూగని
ప్రస్తుత పరిశీలనల్లో ఆ దేశాన్ని
ఎదురొచ్చనే విషయంలో ఎన్నో
ప్రత్యుత్తలు సహిషణునే మిగిలి ఉ
న్నాయి. అణ్ణాయుధాలను యుద్ధ
నివారణకు పొవుగా వాడటం
ఎలా? భారత అటు విధానం ఎలా
ఉండాలి? అణ్ణాయుధ నిరోధ
విద్యావం విషపులమై వేపుడుల్లో

పరీక్షలు నిర్వహించిన సందర్భాన్ని అక్కడ గుర్తు చేసుకోవాల్సి ఉంటుంది. అప్పట్లో ప్రధాని అటల్ బిహోర్ వాజ్పేయి, అమెరికా అధ్యక్షుడు బిల్ క్లీంటన్కు ఒక లేఖ రాశారు. చైనా, పాకిస్తాన్ కుమ్మక్కె అఱు పరీక్షలు నిర్వహిస్తున్న కారణంగానే భారత్ కూడా అఱు పరీక్షలు నిర్వహించాలిని వచ్చిందని ప్రస్తావించడ వేం కాకుండా... భారత్ ముందస్తు అణ్ణప్ప ప్రయోగం చేయడని పోచీ కూడా ఇచ్చారు. ఈ విధానాన్ని ప్రస్తుత వరిణావాలకు అన్వయించుకుంటే... ముందుగా వైనా దాడి చేసేనే మనం ప్రతిదాడికి పొల్పడగలం. అంటే ఈ ప్రతిదాడులు జల, వాయు, భూతల మార్గాల్లో ఏదైనా కావచ్చు. కానీ ప్రస్తుత పరిస్థితుల్లో భారత్ రెండు వైపుల నుంచి యుద్ధం చేసే పరిస్థితి లేదు. అగ్ని-5 ద్వారా భూతలంపై నుంచి చైనాపై అఱుదాడి చేయవచ్చు కానీ.. ఈ క్లిపటి ఇంకా రక్షణ దళాల సేవకు సిద్ధంగా లేదు. నముద్రమార్గం గుండా దాడి చేసేందుకు భారత్ సాంతంగా తయారు చేసుకున్న ఐన్వెన్ అరిహంత్తో ఆధారపడాల్సి ఉంటుంది. దినికి సాయంగా పనిచేసే

చేస్తోంది. తైవాన్ జలసంధి, దక్షిణ చైనా నముద్రాల్లో ఇరుపక్కాలు నిత్యం వొహరించి ఉండటం ఇందుకు ఉదాహరణ. ఈ రెండు ప్రాంతాల్లోనూ నౌకల సురక్షిత ప్రయాణానికి గస్తి కాన్సున్న అమెరికా ఏ క్షణంలో చైనా గీసిన గీతను దాటుతావో అన్న ఆందోళనతో వనిచేస్తోంది. సంప్రదాయ యుద్ధంలో చైనాను ఢీకొట్టి గలవడంపై అమెరికాకూ కొన్ని సందేహాలు ఉన్నాయి.
 హద్దుల నిర్ణయానికి సంప్రదింపులు...
 బైడెన్ అధికారం చేపట్టిన నాటి నుంచి అమెరికా చైనాతో సంప్రదింపులు జరిపేందుకు ప్రయత్నాలు చేస్తూనే ఉంది. చైనా సెంట్రల్ మిలిటరీ కవివన్ సీనియర్ వైన్ ఛైర్స్‌న జనరల్ ఘూకిలియాంగ్‌ను కలిసి ఎవరి పరిధి ఎంతవరకో నిర్జయించుకునేందుకు అమెరికా రక్షణ మంత్రి లాయిడ్ ఆస్ట్రోన్ ప్రయత్నిస్తున్నారు. అయితే ఈ సమావేశానికి చైనా సనేమిరా అంటోంది. తైవాన్, దక్షిణ చైనా నముద్రాల్లో ఈ అనందిగ్గ పరిస్థితులు కొనసాగితే ఆసియన్ దేశాలకూ ముప్పే. అందుకే ఈ

అగ్ని% - %5, అణ్ణయుధ క్లీవాలతో కసాడిన జలాంతర్మాముల పాత్ర ఏమిటి? సంపదాయ రీతుల్లోనూ పీవెల్వె ఎత్తులకు పై ఎత్తులు వేయడం ఎలా? పీవెల్వె తరహతో భారత మిలటరీలో సంస్రఖణలు చేపట్టడం ఎలా? ఈ ప్రశ్నలకు సమాధానాలు వెతకడంలో ఆలస్యం జరిగేందుకు వీల్సేదు. లడ్డాఫ్, అరుణాచల్ ప్రదేశ్‌లలో ఆక్రమించుకున్న భూభాగాలను నుస్సి రం చేసుకునేందుకు చేసా ప్రయత్నించే అవకాశం లేకపోతేదు. ఇంకోవైపు పాకిస్తాన్ మనకంటే ఎక్కువ అణ్ణయుధాలను కలిగి ఉన్నట్లు వస్తున్న సమాచారం ఏమంత మంచిది కాదు. జమ్ము కశ్మీర్కు ప్రత్యేక ప్రతిపత్తి కల్పించే ఆర్డికల్ 370 రద్దు తరువాత చేసా, పాక మధ్య మిలటరీ పరమైన బంధం దృఢమైంది. ఒకవేళ భారత్ చైనాల మధ్య యుద్ధమంటూ వస్తే... పాకిస్తాన్ అనుకోని అతిధిలూ రంగంలోకి దిగినా ఆశ్చర్యం లేదు. ఉత్తర దిక్కునే కాదు.. పశ్చిమంలోనూ భారత్ పరిస్థితి కష్టపరమహతోందసేది సత్యం. ఇది భారత్ మేలొడ్యూలిన సమయం.

